

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy □ centimetryi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

SZERKESZTŐI IRUDA

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

gész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
félre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

A német katonai javaslat.

A német birodalmi gyűlésben kiálban érdekes vita ért véget, mely közelről érdekelhet minket is többféle okból. Először azért, mert szövetségstársunk az, a mely hadi erejének fokozása érdekében újabb áldozatot követel a néptől. Másodszor pedig és leginkább azért, mert nálunk is sokat tanulhatunk azok az alkotmányos tényezők, kikre a nép érdekeinek megvédése van bízva, abból a magatartásból, melyet a német birodalmi gyűlés tagjai a javaslattal szemben tanultak.

Nálunk minden katonai javaslatot úgy fognak fel, mint a csallhatatlan bölcsesség esszenciáját, mint ne-nyulj-ozzám-virágot, a mi fölött lehet vitatkozni, de a mit föltétlenül meg kell szavazni. A mi delegátusaink — huszonöt esztendő óta annyiszor a legközelebb majd újra — hűségesen meg is szavaznak mindent, a mit tőlük a hadügyminiszter kér, ha elvárják is a megszávozott terhek súlya alatt a nemzetet. Nem így Berlinben.

Hiába utalt a kancellár arra, hogy a birodalom biztonsága elengedhetlenné teszi a német véderő felemelését, hiába hangsúlyozta a háború rémképeit, melyek szerinte felfognak tűnni, ha a javaslatot el nem fogadják. A német birodalmi gyűlés négy nagy pártja közül a centrum és a szabadelvű párt határozottan szállt síkra a javaslat ellen, kimutatva, hogy soha se cselekednek hazafiasabban, mint mikor a katonai javaslatot elvetik és gátat vonnak a militarizmus elé, mely a kulturális fejlődéssel teljesen ellentétben áll. Még a konzervatív legmesszebb menő engedménye: Huene képviselő ama közvetítő indítványának elfogadása, melyet a kormány utolsó mentő szalmaszálként megragadni hajlandó, sem mentette meg a javaslatot, jöllehet eme javaslat szerint tizenkét-ezer emberrel és kilencz millió forinttal kapott volna a kormány kevesebbet, mint a mennyit eredetileg követelt.

Ugyan képzeljük csak el, mi történne nálunk, ha a hadügyi kormányzat döntő követeléseivel szemben parlamenti körökben ilyen álláspontot foglalnának el. Mekkora lármát csapnának a félhivatalosok! Beszelnének illó alólításról, az ország érdekeinek feláldozásáról, hazaárulásról s a vége a dolognak az lenne, hogy az a kis el-

lenzők, a mely úgy le, mint felfelé nyíltan megmeri mondani az igazat, elszigeteltetnék és a parlament ha néhez szívvel is, meghozná az áldozatokat, melyek lehetnek egyes katonai kapacitások szempontjából jogosultak, de a nemzet létalapjainak megingatásához járulnak hozzá.

A német birodalmi gyűlés ama pártjainak, melyek oly hevesen ellenzték Caprivi kancellár katonai terveit, bizonyára senki se vetheti szemére se a loyaltás hiányát, se a birodalom védképessége iránti közönyt. Am ezek ennek dacára nem tekintették azt a javaslatot olyan szentségnek, a melyhez nyulni ne volna szabad, nem befolyásoltatták törvényhozói elhatározásuk szabadságát semmiféle tekintet által s hatalmas többséggel visszautasították a javaslatot.

Olyan dolgokban, hol a polgárok véréről és pénzéről van szó, a német képviselők nem értik a tréfát s annak idején a hatalmas Bismarck ép úgy megérezte a parlament tiltakozó felzúdulásának hatását, hogy most utóda Caprivinek kellett azt keserűen tapasztalnia.

Ezt a nagy tanulságot: az alkotmányos öntudat ama tanulságát, mely a Berlinben most folyt vitában s annak várható eredményében nyilvánul, akarjuk kiemelni a nagy mérkőzés után. Utalni akarunk a különbségre az ottani s az itteni felfogás között és figyelmeztetni akarjuk a polgárságot, hogy ha újra választásra kerül a sor, ne feledje el a német képviselők mostani mgartartását és követelje meg ő is a jelöltjeitől azt az alkotm. nyos öntudatot, mely nem hajlik meg a pléhgallér előtt, de annak a telhetetlensége ellen is meg tudja védeni a hazát egyenes, férfias és határozott állásfoglalásával.

A. V.

A t. Ház.

Budapest, máj 8.

A tiz órakor megnyitott ülésen napirend előtt báró Bánffy Dezső elnök kijelentette, hogy báró Atzél Béla megválasztása óta a szabályszerű 30 nap letelt, a nélkül, hogy ellene kérvényt adtak volna be s így báró Atzél Bélát a végleg igazolt képviselők sorába iktatták. Ezután Hieronymi Károly belügyminiszter betérjesztette a kolerajárvány-idején nemzetközi érintkezéseinkben alkalmazandó védelemről, Lukács Béla kereskedelmi

miniszter pedig a Szerbiával való kereskedelmi viszonyok rendezéséről stóbb helyi érdekt vasut engedélyezéséről szóló törvényjavaslatokat.

A Ház a javaslatokat tárgyalás végett a megfelelő bizottságokhoz utasította. Következett Kun Miklós és társai részéről a tanítói fizetések rendezéséről szóló törvényjavaslat a 11. §-ához benyújtott indítvány tárgyalása. A közoktatási és igazságügyi bizottságok erre vonatkozó álláspontját Kammerer Ernő és Mohay Sándor előadók fejtették ki. A Kun Miklós módosítását az új 13. §. végére javasolja helyezni, még pedig a következő változtatott szöveggel.

„Államellenes irányúnak tekintendő különösen minden cselekmény, mely az állam alkotmánya, nemzeti jellege, egysége, különállása, vagy területi épsége, továbbá az állam nyelvének törvényben meghatározott alkalmazása ellen irányul, — történt legyen az akár tanhelyiségben, akár azon kívül vagy idegen állam területén, élő szóval vagy nyomtatvány, képes ábrázolat, tankönyvek, — vagy egyéb taneszközök útján.”

Kun Miklós a maga módosításának ilyen szövegezéséhez hozzájárult s csak azt ajánlotta, hogy az „élő szóval vagy nyomtatvány” kifejezésbe szurják bele azt, is, hogy „írásban”.

Thaly Kálmánnak stiláris módosítása volt.

Böthy Ákos szintén hozzájárult az ajánlott szövegezéshez s kifejtette, hogy az államellenes irány ilyen körvonalaásával az állampolgárok érdekeinek szolgálunk, mert mint a világító torony megóvja a zátónyra jutástól a hajókat, úgy figyelmezteti e taxatív felsorolás a tanítókat arra, hogy mitől kell óvakodniuk.

Bartha Miklós is hozzájárult a szövegezéshez, de esetleges kételyek eloszlátása céljából azt ajánlotta, hogy az „idegen állam területén” helyett a következő kifejezést vegyék a szövegbe: „más állam területén”. Ebbe éppen úgy beérthető Franciaország, vagy Románia, mint Ausztria.

Gróf Csáky Albin kultuszminiszter kijelentette, hogy úgy Kun Miklós, mint Bartha Miklós módosításait elfogadja.

A Ház az igazságügyi bizottság szövegezését Kun, Bartha és Thaly módosításai-val fogadta el.

A tanítói fizetések rendezéséről szóló törvényjavaslat ezzel egészen le lévén tárgyalva, a javaslat harmadszor való olvasását a holnapi ülés napirendjére tűzték ki.

Folytatták ezután a képviselők hivataltai részére létesített szolgálati szabályzat tárgyalását s ma is majdnem minden szavazáshoz volt valami módosítás. Linder

Györgynek a naplószerkesztő mellé adandó segítség s Melcer Gézának a terembiztos számára adandó működési pótlék tárgyalásában benyújtott indítványait, nemkülönben Mérey Lajosnak több kisebb jelentőségű módosítását a Ház elfogadta. Valamivel tízenkét óra előtt végre elintézték a szabályzatot s az elnök kijelentette, hogy az abban foglalt rendelkezéseket foganatosítani fogja.

A horvátországi gyógyfürdőkben emelt új épületek ideiglenes adómentességéről szóló törvényjavaslatot Hegedűs Sándor előadó rövid ajánló beszéde után a Ház úgy általánosságban, mint részleteiben vita nélkül elfogadta.

Harmadszor való olvasását a holnapi ülés napirendjére tűzték.

Öt percznyi szünet után megkezdtek a sommás eljárásról szóló törvényjavaslat tárgyalását, s a vitát Jellinek Arthur, az igazságügyi bizottság előadója vezette be.

Általános, nagy érdeklődés közben szólt fel Horváth Lajos, az egész nemzeti párt álláspontját fejezte ki, midőn hangsúlyozta, hogy a reformot az egész vonalon kell életbe léptetni.

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter ezekkel szemben csak azt hangsúlyozta, hogy már az igazságügyi bizottságban úgy állította oda e javaslatot, mint a mely módosítható és módosítandó s így eszik az a kifogás, hogy a hiányok pótlására nem lehet kilitás. A miniszter különben bejelentette, hogy Horváth Lajos beszédének érdemére a holnapi napon fog nyilatkozni.

Végül még Wlassics Gyula pártolta hosszabb beszédben a törvényjavaslatot s aztán a vita folytatását holnapra halasztották.

Az ülés két órakor végződött.

A német birodalmi tanács feloszlátása.

Berlin, május 7.

A birodalmi tanács feloszlátása úgy hatott a közönségre, akár a lidércnyomástól való szabadulás. A zűrzavar, a találgatások és reménykedések annyira felizgatták volt a német nemzetet, hogy a bizonyosság, a bevégzett tények érzése, csillapítólag hatnak rája.

Igaz ugyan, hogy ez a megnyugvás csak pillanatnyi, hogy csak a régi és új izgalmak között való átmeneti szünet — hanem a politikai becsületességben való hitet és a meggyőződésben való bizalmat megingató hat hónapi parlamenti komédia után és a mult hétnek pillanatnyi esélyeit lesz, hirtelen remények és váratlan aggodalmak között ingadozó bizonytalanság után, ez az ideiglenes nyugalom is jól esik a német közvéleménynek.

A nagy szavazást megelőző pártterkezetlekről, alkudozásokról, kompromisszum

ajánlatásokról igen érdekes adatokat beszélnek a német fővárosban. A szabadelytek tagnapelőtti pártgyűlésén például 27 szavazattal 22 ellenében elfogadták Richter Jenőnek azt a határozati javaslatát, mely kijelenti, hogy a szabadelvű képviselőknek a Huene-féle indítványhoz való hozzájárulása a párt magatartásával összeferhetetlen. Azt hiszik, hogy 15—20 tag kilép a pártból.

Meyer Sándor képviselő nyilatkozatot tesz közre, melyben azt mondja, hogy ő azért szavazott Huene indítványa mellett, mert a kormány nyilatkozataiból azt a határozott meggyőződést szerezte, hogy a hadsereg erősítését a két éves szolgálati idő behozatala mellett politikai és katonai tekintetek követelik.

A centrumban is nagyobbban mutatkozik a szakadás, mint eleinte hitték és mint a birodalmi tanácsban történt szavazásból sejtették. A centrum egy része megijedt a pártnak túlságos demokratizálásától, s Lieber-ék uralmától. A Ballestrom, Huene, Schorlemer Alts frakció kiválaszt, a központon baladók egy része fogja követni. A tagnapelőtti gyűzelem árát a centrum drágán fizeti meg, de Lieber-ék azzal vigasztalódnak, hogy a pártot valóságos magatartása nélkül a legközelebbi választásokban teljes vereség érhetne volna.

A Huene módosítvány elvetése a német császárra elkedvetlenítőleg hatott. Capriviról birta, hogy az eredeti katonai javaslatról mondjon le, s fogadja el a Huene kompromisszumot. A kancellár azt hitte hogy a módosítvány mégis csak megkapja a többséget.

Az utolsóelőtti órában azonban Caprivi meggyőződött róla, hogy reménye hiábavaló. Ezt a meggyőződését a császárral is tudatta, akit a Huene módosítványért való hiábavaló engedelmeskedés igen lehagolt.

Azt hiszik sokan, hogy Caprivi állása is megingott. Ha igaz lenne is ez, a következőknek nem állanának be egyhamar. A kancellár tegnap Potsdamba volt hivatalos és parlamenti körökben azt beszélték, hogy ez alkalommal be fogja adni lemondását. Ezt a hírt határozottan megczafolják. Annyi azonban bizonyosra vehető, s az udvari körökhez közel álló egyes konzervatív pártiak is állítják, hogy a császár nehezteléséből egy kis rész a birodalmi kancellárra is jut.

A budai honvédelem.

Budapest, május 7.

A budai honvédelem leleplezése dolgában az országos honvédegyűlés kiküldött végrehajtó bizottsága szombaton délután 5 órakor a régi városház tőszérmében ismét gyűlést tartott.

A gyűlésen Degré Alajos elnököt, a ki üdvözlőlvén a megjelenteket, sajnálatát fejezte ki a fölött, hogy éppen azok nem jöttek el, kiknek az eljövételére leginkább számítottak.

A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása után Mikár Zeigmond bejelentette, hogy jegyzői állásáról lemond. Polytonov támadásoknak és gáncoskodásnak volt kitéve, ő

szélné; s ha másképp beszélt volna, oda tette volna a nevét a czikké alá, mint más tárczairó.

Enyhítő körülmény ránézve az, hogy csak kis részét tartja az asszonyi nemnek rossznak, de ez nem menti meg attól, hogy neve kitűződjék, a t. szerkesztő ur útján az asszonyoknak tudtára adódjék s hogy mi vár rá, akkor ő is lássa.

KÖVENDI SÁNDOR,

„A rettenetes Czár”.

Regény a rettenetes Iván korszakából.

KÉT KÖTETBEN.

Írta: Gróf A. K. Tolstoj.

Fordította Cläre Filmore után: AMICA.

ELSŐ KÖTET.

XV.

A szertartás csókja.

(Folytatás.)

(81)

— Herczeg — mondá az egyik, Vyzamskijhez hajolva — ideje, hogy dologhoz lássunk!

— Hallgass! — válaszolá Vyzamskij, süttögra — az öreg ember meghallja!

— Én ha meghallja is, ő nem fogja megérteni! folytatá az Opritchniki, a részeg ember sokot önféltésévé.

— Hallgas! ismételte Vyzamskij.

— Én azt mondom herczeg, hogy itt az ideje; az égre mondom! itt az ideje! Nézd, én megadom a jelt!

— És az Opritchniki olyan mozdulatot tett, mintha fel akart volna a helyéről állani.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. május 9.

Még egyszer „Xantippe dinasztiaja.”

(Levél a szerkesztőhöz.)

Mindenekelőtt komolyan előre bocsátom, hogy e sorok megírásához sem a feleségemtől, sem az anyósomtól nem kaptam megbízatást, hanem rákényszerített azon nagymértő megbotránkozás, mely elfogott, midőn elolvastam becses lapja mult évi 290. számában megjelent „Xantippe dinasztiaja” című tárczikét.

Mintha most is hallanám anyósom megjegyzéseit: hogy illet adhat ki hirlap a XIX-ik század végén; hogy olyan istentől elru-gaskodott, minden keresztény érzelmet levetkezett balandó létezhét, ki ily abszurdumokat képes összeírni; és hogy állhat fenn butasági, rendőri intézmény, mely szemet huny arra, hogy az ilyen ember büntetés nélkül szabadon járhat. Ezeket az ajtón keresztül hallgatva, elfacsarodott a szívem, leültem íróasztalomhoz és írok a megbántott asszonykák érdekében.

Hogy miért hallgattam eddig vele, azt kérdi a szerkesztő ur? Azért, mert azt hittem, hogy akad nálamnál pennásabb ember, ki megfelel az anonymus írónak amugy is-tenigazában; de látva, hogy hallgatnak, kénytelen vagyok én beszélni.

Hát tisztelt névtelen barátja az erny-

nek, először is azt mondom, hogy az a Sokrates Xantippéje története legjobb esetben is egy rosszírt mese. Hogy olyan okos ember, mint Sokrates, a kiről el van ismerve, hogy az ó-világ legbölcsebb és legbecsületesebb embere volt, egy olyan feleséggel nyűgölődött volna, mint a milyennek Xantippét rajzolják, nem hihető! Nem hihető el azért, mert nyílt titok, hogy a férfi sorsa az asszony és viszont az asszony sorsa a férfi. Ha már most egy jó asszony egy jó férfi mellé kerül mint házastárs, az még jobba lesz és ha — bocsánat a kifejezésért — egy szorinte rossz asszony kerül egy becsületes jó férfi mellé, ismét csak mint feleség, azt meg is javítja.

A ki pedig a történelmet forgatta, tudhatja, hogy Sokrates hajlott korában volt, midőn a t. névtelen tárcza-író urhoz hasonló rossz máju emberek oda keserítették, hogy lenyelt egy pohár utálatos bűrből készített mérget és meghalt. Ez a körülmény ellene bizonyít a névtelen cikkkiró urnak, mert ha igaz volna, hogy Xantippé helytelen eszmecseréjével naponta egy-adag mérget nyeletett el vele: évek hosszú során hozzászoktatta volna a mérgehez annyira, hogy nem egy pohár, de egy liter-veder mérget sem ártott volna meg Sokratesnak. Ezt bizonyítja a tudós egyetemi doktori fakultás.

Ebből láthatja minden jámbor olvasó, hogy maga a czim is alaptalan, légből kapott. De lássuk a többit.

Azt is mondja, hogy a házasság valami édes és valami keserű keveréke.

Tisztelt Szerkesztő Ur! Én nem szive-

sen személyeskedem, de azt hiszem, hogy az az ur, ki a neheztelt cikket írta, nem lehet feleséges ember, hanem valami ebek harminczadikán keresztül ment agg legény. Hát hol hallott ő örömtől törm nélkül! Kell, egy kis kedvetlenség a házaseletben, mert az hozza meg az édes kibéklülést, éppen mint a só és bors, nó meg a paprika az étel jó ízét.

Aztán szed elé 200 esztendő példakát, hogy Gyimorin ur, hogy lett egy hét alatt gyermekes özveggy ember, s azt hiszi, hogy mulatságos vele... Szomorító dolog mikor valakinek olyan jól esik más ember százados nyomorúsága.

Persze, hogy helyén való volt, hogy Nevizán Turin városi illetőségű jogtudossal visszaszívatták azon jogtalan nyilatkozatát, hogy a teremtk nem tize az összes rossz angyalokat a pokolba, hanem egy részét itt hagyta nőalakban, hogy a férfiakat gyötörje, kinozza, keserítse!

Jogosan tették a dutyiba.

Ugy látszik, akkor is voltak okos emberek. Ma is megtenné a mi kir. ügyésznk, csak volna §. reá. De hát illet ma napaság jogász ember ki nem ereszt a száján.

Még ahoz a görög bölcshöz sem lehetett ajánlatos tanácskérdeni menni, a melyik azt mondá: az asszony vagy szép, vagy rut, de mindkét esetben átok.

Ha szép, elszerezeti magát, ha rut, csak veszdntnk vele. Na már illet kinyomatni az újságba és pedig egy elterjedt hirlapba, mely 2000 példányban jelenik meg naponta!

Hát mily nőt vegyenek feleségül, ha

pedig nem akar utjába állani senkinek s azért inkább lemond a jegyzői tisztségről.

A bizottság Mikár lemondását nem akarta tudomásul venni s Degré Alajos kérte, ne hagyja cserben akkor a bizottságot, mikor legtöbb a munka. Maradjon meg állásában legalább addig, míg a honvédszobrot leleplezik.

Mikár az általános óhajtnak engedve, továbbra is megmarad állásában.

Amtmann fővárosi tollnok azután felolvasta a kilenczese bizottság e hónap 2-án és 5-én tartott ülésének jegyzőkönyvét.

Már a nagygyűlés elhatározta, hogy a szobor leleplezésekor az öreg honvédek kivül más nem beszélhet. Erre az álláspontra helyezkedett a kilenczese bizottság is és ezért kimondotta, hogy szobornál Zala György, a szobor készítője se mondjon beszédet. A szobor készítőjének érdemeit a többi szónokok úgy is bőven fogják méltatni. A bizottság azonban végleges határozatot nem hozott, hanem felkérte Szénássy Sándor és Sijjártó bizottsági tagokat, közöljék Zalával a bizottság kívánságát s küldetésük eredményéről tegyenek jelentést. Zala a küldötteknek kijelentette, hogy a szobornál beszélni nem fog.

A kilenczese bizottság az iránt is intézkedett, hogy a szobor leleplezése alkalmával bronz-emlékérmekeket adjanak ki. Ezekből az emlékérmékből minden honvéd kap egyet. Egyelőre kétféle darabot rendelnek s ha ez kevés lesz, utána rendelnek.

A szobor talpazatára a leleplezés napján reggel nyolcz órától délelőtt tíz óráig lehet koszorúkat tenni.

Balogh és Mikár bejelentették ezután, hogy a vidéki honvédegyesületek számára szabadjegyeket kérni jártak Lukács Béla kereskedelmi miniszternél, de a miniszter határozott választ nem adott. A küldöttség újból tisztelegni fog a miniszternél, hogy a határozatát megdobja. Ez annál inkább szükséges, mert akkor a vidéki egyesületeknek másként kell intézkedniük, hogy feljöhessenek a szegény honvédek.

Azt azonban kimondotta a végrehajtó bizottság, hogy a szabadjegyeket kivül más kedvezményben nem részesítheti a vidéki honvédegyesületeket. A hol szegény honvédek vannak, a szükséges ösztöndíj forduljon az egyesület az illető város törvényhatóságához. Lakásról pedig mindenki maga tartozik gondoskodni.

Az elnök ezután a különböző egyesületektől és testületektől érkezett átiratokat olvasta fel. Az egyesületek egy része belépti jegyeket kér a végrehajtó bizottságtól, másik része pedig segélyt kér az öreg honvédeknek, hogy az önnepre feljöhessenek a fővárosba. A mi a belépti jegyeket illeti, a bizottság a lehetőség szerint minden egyesületnek ad.

Ezután szóba került, hogy a szobor körül levő kertet, a leleplezés alkalmára, legalább ideiglenesen, rendezni kellene, mert így rossz környezetével éppenséggel nem fogja emelni az ünnep fényét.

Amtmann tollnok bejelentette, hogy a mérnöki és gazdasági hivatal kiküldöttével és Zala György szobrászával ma délelőtt tíz órakor a tér rendezése ügyében a helyszínen szemlét tartottak. A bizottság addig is, míg a tervet véglegesen szabályozzák, a szobor körül pázsitot rak s rácst emel. A tribünök emelése végett pedig a mérnökök az egész terület felmérték s ennek alapján elkészítik a pontos helyrajzot, melyet a kilenczese bizottságnak fognak átadni.

A bizottság lelkes éljenzéssel fogadta ezt a bejelentést, mire az elnök, egyéb tárgy nem lévén, az ülést berekesztette.

A főváros két új hidja.

Budapest, május 7.

Eszterdők óta a főváros közönségének, állandó panaszja, hogy nincs elegendő hid, a

mely a Duna két partján fekvő városrészek forgalmát közvetíthetné. Az összekötő hidat kizárólag a vasúti forgalom vezi igénybe. A személyforgalomnak tehát mindössze két hídja van, a teherforgalomnak meg éppen csak egy: a Margithid. Ez a hid 1876-ban készült el. — Azóta Budapest 230.000 lélekkel gyarapodott. Ez a szám fejezi ki legjobban az új hidak szükségének mértékét.

A miniszterelnök azzal a törvényjavaslattal, a melyet a vámház-körüli és esküdtéri hidak felépítése érdekében a képviselőház elé terjesztett, Budapest fejlődésének legnépszerűbb feladatának feltételét valósította.

Az esküdtéri hid vezet az első kerületi Rudasfűrdő előtt való térről a negyedik kerületi plébánia épületének, a vámház-körüli pedig az első kerületi Sároshíd-től a kilenczedi kerületi Vámbáztérig. A két hid különböző város rendezési és kiséjítási műveletekkel is jár.

A hidak építési költségeinek főfedezetét az 1870. évi nyereségyekből adja, a melynek törlesztési járulékból a kincstár évenként 10.000 forintot helyez el a Földhitelintézetnél 1910-ig, hogy 1910—1920-ig a nagyobb törlesztési kiadás fedeződjék. Mint-hogy azonban erre az annuitásra sincs szükség egész összegében és nem váltják be az összes kiorsolt jegyeket sem: e kettős okon a hitelező Wiener Bankverein-nél 1910-ig 1.300.000 forintot összegyűjtött, a mely a költségek fedezésének egyik főforrása.

Ennek az összegnek megfelelő felhasználása érdekében a pénzügyminiszter most új szerződést kötött a hitelező intézettel. E szerződés értelmében a banknak ezután csak a lényeges szükségletek megfelelő törlesztési összeg jár, az eddigi fölség pedig tökéltve, a hidépítés céljára szolgál. A szerződés 1894. január 1-én lép életbe és tartalmazza a jövőre kezdő üszegnek jutnak a kormány rendelkezésére a nyereségyekből tartálékallapja, a mely az év végén 5.600.000 forintot fog tenni; a Weiner Bankverein-nél fel nem használt évjáradékokból alakult tőke a mely az év végén 740.000 forintot fog tenni; a nyereségyekből az évi törlesztési járadékának 1910-ig keletkező fölsége tőkében 1.470.000 forint, összesen tehát 7.810.000 forint. Ehez az összeghez sorakozik még az állami hidakból és a Lánchíd-szabadalom megváltásából eredő jövedelemek a 650.000 forint meghaladó része, úgy, hogy részint tőkében, részint tökéltíthető járadékokban 8.230.000 forinttal rendelkeznek a hidak építésére és az építéssel járó egyéb munkákra.

A törvényjavaslatokhoz csatolt indoklás a két hid építési költségeit 5 millió forinttal, a kiséjítási és város rendezési munkák költségeit pedig kerek összegben szintén 5 millió, összesen tehát 10 millió forinttal iránnyozza elő. — A kormány rendelkezésére áll 8 millió, a főváros fedezze nem a hidépítést, de a vele kapcsolatos terhek címén 2 milliót. Ez a fennmaradó pénzügyi mérlege. Önmagában is szép és egyenletes.

Az állami anyakönyvvezetés Horvátországban.

Megemlítettk, hogy Bekics Gusztáv országgyűlési képviselő a közigazgatási bizottság legutóbbi gyűlésén az állami anyakönyvek tárgyalása alkalmával szóba hozta, hogy az állami anyakönyveket a Szent-István koronájához tartozó országok minden részében rendszeresítendőnek véli.

Mint-hogy a belügyminiszter által be-terjesztett állami anyakönyvekről szóló törvényjavaslatban nincs intézkedés arra nézve, hogy az állami anyakönyv vezetését Horvátországban is életbe léptessék, Bekics Gusztáv követelte, hogy a kormány a horvát autonómia megsértése nélkül, intézkedjék az

iránt, hogy az állami anyakönyvvezetést Horvátországban is életbe léptessék.

Mint teljesen megbízható forrásból értesültünk, gróf Khuen-Héderváry horvát bán legutóbbi budapesti útja a Bekics Gusztáv által felvetett kérdéssel van kapcsolatban, a horvát bán azért jött fel Budapestre, hogy a miniszterelnökkel, Hieronymi Károly belügyminiszterrel megismertesse a felvetett kérdésre vonatkozó nézetét.

Értesülésünk szerint a horvát bán nem csinált titkot abból, hogy Horvát-Szlavonországban a kormányegyháziügyi politikájammal rokonszenvenél sem találkoztott. Kijelentette a horvát bán, hogy nemcsak a nép zöme és pedig felekezeti különbség nélkül s a papokhoz, hanem az ugynevezett középosztály, valamint a nagybirtokosok sem rokonszenvennek a kormány egyházpolitikájával.

Tudtára adta a horvát bán a kormányelnöknek, hogy abban az esetben, ha a kormány egyházpolitikáját Horvátországra is kiakarná terjesztetni, állásáról le kellene mondania, mert egész pozitíval kijelentik, hogy Horvátországra sem az állami anyakönyvvezetést, sem a zsidó recepciót, sem a polgári házasságot keresztül vinni nem lehet.

Értesülésünk szerint a kormány tudomásul vette a horvát bán hivatalos információját a nélkül, hogy kifejtette volna álláspontját azokra a témákra nézve, melyeket a kormány Horvátországra nézve mégis foganatosítandónak tart egyházpolitikájának keresztvitelére nézve.

A budapesti székelység.

Mióta a zónás világot élünk, azóta nem muszáj a háromszéki lánynak Barassóban járni böcsötletet tanulni, Budapest a világ közepe s az sincs messzibb Háromszéktől, mint Háromszék tőle. Különbözik a mondó vagyok, hogy jobb lesz azt a böcsötletet csak otthon megtanulni, amit Budapestben meg Barassóban könnyen elfelejt a szemre való leány.

Elég lesz, ha mi férfiak kiművelődünk itt Budapestben. Mert szép számmal vagyunk, nem kell, hogy asszony szaporítsa a katalógust. Ha valamennyien egy falut alkotnánk, még Fazakas Lajos szentmártoni pap se panaszkodna, hogy nálunk kevés a pap kepeje. Mert fizetnek ám gavallérosan, bizonyoság rá a cselekedet, mit véghez viszünk a fővárosban.

A első góbé fészek a Koháry-utca, hol az unitárius templom ékeskedik és csak a jó Derzsy unitárius pap a megmondhatója, hogy az egy isten igéje hány buzgó atyafit békít ki minden vasárnapon a főváros küzdelmes és gondterhes életével. Szeretjük is a papunkat. Templom után a kuriai bíró feleségét karján vezette halkan jegyzi meg, hogy „okos ember”, a civikkeres jogász elragadtatva emelgeti botját a levegőbe, magyarázván a szigorú orvosnak, hogy milyen fájón fískális lett volna ebből a papból; az iparosok csoportja verődve beszél, hogy ilyen pap még Torockkóra, vagy Homorod-Almásra is beillenék. Szóval Derzsynek erkölcsi sikere nagy, az anyagit beszéli meg Ferencz Józseffel, a minden unitáriusok püspökével.

Másik góbé fészek már kevésbé van az egység ihletétől áthatva, a mennyiben csak havonként gyűlnek össze, akkor sem vasárnap és éppen nem a szent áhitat helyén, hanem Beszkey vendéglőjében a Sándor-téren. Céljukat sem lehet ügyszerűsíteni. De mi ez? Sok és magasztos; mert testvérek lesznek az elhagyatásban s nemes munkájukban hulló verejtékeiket törlik le egymásnak, nem könyörgőn idegenek panasza jószágáért. Ez a „marostordamegyei kör”.

Tagjai hasonlóan meggyőződött, többnyire egyetemi hallgatók és érettségizett vagy hozzá kvalifikált hivatalnokok.

Mialatt a kapunál ez a társalgás folyt, Morozov, egyedül hagyva Serebryant, a felesége lakosztályába lépett. Előtte még nem fektet le. Mely gondolatokba merülve, szomorú attitűdében állt. Múltja felett gondolkodott. A Serebryanyval való első találkozására emlékezett és reményeire, kétségbeesésére; a Morozov házassági ajánlatára és a Morozovnak tett esküjére. Eszébe jutott, hogy éppen az esküjő előtt az anyja sirához ment és az árva rendes azokása szerint egy kosár pirosra festett tojást tett a kereszt alá és szerelmére és a Morozovval való házasságára a szílel áldását kérte. Abban az időben azt képzelte, hogy képes lesz régi szerelmét elfelejteni és elhítté, hogy Morozovval boldog lesz; de most — és Eléna vissza emlékezett a csók szertartására és reszketett.

Ez idő alatt férje észrevétel nélkül lépett a szobájába és a házasság megállva, szomorú és szigorú kifejezéssel nézett rá. Hosszas ideig hallgatva nézte a feleséget. Előtte még mindig oly fiatal, oly tapasztalatlan és a csaláshoz oly szokatlan volt, hogy Morozov önkénytelenül szálnalmat érzett iránta.

— Eléna — mondá végre — miért voltál a szertartás alatt oly zavarodott?

Eléna megrejtett és félelemmel telt szemekkel nézett a férjére. Szeretett volna a lábához borulni és az igazságot megvallani, de azt gondolta, hogy talán még nem gyakorász Serebryanyra és félt Nikitát a férje bosszújának kitenni.

— Miért voltál oly zavarodott? ismétlé Morozov.

— Én — én — rosszul éreztem magamat — dadogta Eléna.

— Igen, te valóban rosszul vagy; de a te betegséged lelki baj és nem a tested! Eléna, te a hallhatatlan lelket emésztet el!

A szerencsétlen asszony megrázkódott.

— Ma reggel — folytatta Morozov —

Rendelkeznek vagy négyezer forintnyi készpénzzel, magas pártionusai vannak, első között Marosvásárhely közönsége és főtanodája, képviselői stb. Van a körnek saját külön postája, zeneszerzője, művésze turistája stb. stb. Gyűléseit negyreszt önképzés céljából tartja, össze-vissza vitatkoznak, bírálnak stb. és gyűlés után a második program legérdekesebb pontja természetesen a töltözés bor mellett és záradéknál többek között mindig felhangzik a 30—40 fiatal ember ajkairól a „Maroszségi piros párizs. Te szellem vagy én meg székely...” Most büszkék, mert a m.-vásárhelyi collégium ifjúsága mulatságot rendezett a kör javára a közel múltban, mely 100 fiatal több tiszta bevételt hozott a pénztárukba.

Harmadiknak az „Erdélyi Rézsi Kör” a czime széles, de a kör maga még kicsi. Többnyire egyetemi polgárokból áll ez is. Góbé szemmel nézve, egy kicsit olyan nemzetközi formája van, de hazafiság dolgában nem akar retirálni a többi mellett, gyűléseit a Drexler kávéterület vendéglőjében tartják hébe-korba, de nyilvánosan nem működtek, ezért még csak a remény az övék, még pedig nagy remény, ha az idő le nem alkuszik belőle.

A negyedik góbé-fészek már egészen más; ott az emberek nem huznak fehér keztyűt, művésztük a fekete képti cigányt primás, programjuk a profán étkelés, lévén néha magnum-áldomás is. Ez a „budapesti székely asztaltársaság” és helyisége Budapest Csongor-utca 1 szám alatt van a nem éppen székely nevű „Hruska” vendéglője az Almásy tér sarkán. Céljuk a Budapestre jövő szegény székelytanulók segélyezése.

Mikor jó kedvük van, nagyot koczin-tanak és össze krazajároznak egy bizonyos perselybe, mely ha tele lesz, pipaszó mellett megbeszéljük, hogy hova fordítsák, kinek adják a pénzt. Többnyire hivatalnokok és iparosok jönnek össze négy fehér asztal mellé minden vasárnap vacsoránál. Maga a kocsmák különben nem székely gasztroa van berendezve, mert tele van német feliratu táblákkal akasztva a négy fala meglehetősen izetlen mondasokkal, mint pl.: „Borgen macht Sorgen”, „Trink ohne Sorgen, Du lebst ja nur von heut auf morgen.” Vissza éljen tavi béka, hal és más ilyen portéka, de az okos ember torka szomjuhozak mindig borra.

De elég ebből az arany mondásokból ennyi is, azért mikor mult alkalommal a kocsmáros meg egy német írást táblát akart felakasztani, oda szolt nagyot pszantva az egyik atyafi, hogy „oda bíjzon ne akassza, hogy a fogast leszakassza.”

BEKECSALYI.

Honvédek figyelmébe.

Kolozsvárt, május 8.

A budavári honvéd-szobor bizottsága f. év és hó 2-ról kelt és f. év és hó 8-dik megjelölt leiratával értesített, hogy azon 1848—49-iki honvédek részére, a kik az utazási költségeket fedezni nem képesek, utazási szabadjegyek adása iránt az intézkedéseket meg-tette ugyan, de addig még érdemleges határozatot nem nyert; a mint azonban ez a kérdés kedvező elintézését nyer, arról a tisztelt bajtársakat azonnal értesíteni fogja; meghagyja továbbá, hogy egyetünk azon tagjait, kik a leleplezésnél megjelenni kívánnának, folyó év május 15-őig okvetlenül bejelentsem a honvéd-szobor-bizottsága irodájába, hogy a belépti jegyek kellő időben megküldhetők legyenek. Egy egylet 6 drb. vasúti jegynél többre nem számíthat.

Midőn az Opritchnik a házamhoz jöttek, a szentírásit olvastam. Tudod-e, hogy a hitelen asszonyokról mi van abban írva?

— Oh! Istenem! — morgotta Eléna.

— A házasságtörés büntetéséről olvastam — folytatta Morozov.

— Doozheena Andreitch, légy könyörülettel, légy könyörülettel irántam! Én nem vagyok olyan bűnös a milyennek gondolsz. Én nem voltam hitetlen te hozzád!

Morozov komor kifejezéssel nézett rá. — Eléna, ne hazudj! Ne tetézd bünydet a házassággal! Te nem csaltál meg, mert arra nézve, hogy valaki csaljon, szük-séges, hogy előbb valamikori igaz lett legyen! És te soha sem voltál igaz hozzám!

— Légy könyörületes, Doozheena Andreitch, légy könyörületes.

— Te soha sem voltál igaz hozzám! Midőn házasságra léptünk és megesküdöttél arra, hogy becsületetnem megőrzöd, te abban az órában is mást szeretted! Igen, te mást szeretted! ismételte Morozov, hangját fel-emelve.

— Oh! Istenem! Istenem! — nyögte Eléna, arczát a két kezével eltakarva.

— Ah! Dmitrievna! — miért nem mondtad meg nekem, hogy őt szeretted!

Eléna folytatta a sirást, a nélkül, hogy egy szót válaszolt volna.

Midőn a templomban láttalak azon a napon amelyen erőszakkal Vyzamskyhez akartak férjhez adni, elhatároztam, hogy megmentelek tégedet a méltatlan férjtől, és esküt kívántam tőled arra nézve, hogy ősz fejemre soha sem fogsz szeggyent hozni. Miért mondtad el azt az esküt? Miért nem mondtad el nekem mindent? Ha tudtam volna a szerelmedről, azt gondold, hogy feleségemmel tettelek volna?

(Folyt. köv.)

Ez értesítés folytán hivatkozva a f. 6. május 1-én a helyi hírlapokban általam közölt felszólításomra felkérem érdekelte honvéd bajtársaimat, nem f. hó 15-ig hanem bezárólag f. hó 12-ig nálam leendő jelentkezésre.

Kolozsvár 1893 május 8.

INCZÉDY SÁMUEL

eredes,

h. segélyző egyleti elnök.

Utóhang

a kolozsvári könyvtárak ügyéhez.

Meglepetve tapasztalom, hogy a „Kolozsvár” könyvtári szakértője még az Ellen-zékben is fellép, csak-hogy magának igazságot szolgáltatson — kollegáival szemben le-folyt polemijában.

Am teljék kedve ebben, mert hisz ami igaz — igaz, mondta a nagy költő valahol. Tel-jék kedve abban is, hogy Kudora urnak be-panaszol minket, hogy a Kolozsvárt garáz-dálkodó farkasok miatt nem állithatja fel ezuttal az ő három nyilvános közönyv-tárát.

Mondhatnók ugyan, hogy Kudora urra való hivatkozással csak port rugdos a közönség szemébe és elkudorog a dolog igazi lényege mellől, mely abban áll, hogy merő tá-jékoztatlanul lépett fel nagyképti cikikében könyvtári szakértőnek.

De világért sem akarunk ily komoly szakügyben tréfát űzni. Csupán csak annyit vagyunk kénytelenek konstataálni a tegnapi tudós elkerülő nyilatkozattal szemben, hogy Gy. ur sem a kath., sem az unitárius könyvtárakat nem látta, mikor róluk az első cikikét közre adta, s így e könyvtárak bármelyikével való személyes ismeretséget leg-feljebb csak — Kudora ur előtt hangoztat-hatja.

FENESI PARKAS.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, május 9.

— Fanyar, zord, esős időnk van ma is. A tegnapi este kitisztult az ég kárpítja s reményt nyújtott, hogy ma részünk lesz egy szép májusi napban. Annál nagyobb volt a csalódás, mert ma reggel is hűvös idő uralkodott s nehéz cseppekben hull alá az eső. A gazdák azt óhajítják, hogy vala-miképpen essenek túl a fagyos szenteken, minden baj nélkül.

— A közuti gőz-vasút sinje Kolozsvárt, a belmagyar-utczában közvetlenül a járda mellé van fektetve az unitárius kollegium előtt. Ha korlátozt nem tesznek a járda szélére, az épületből órá végén tombolva kinyargaló nebulók könnyen neki fut-hatnak majd a robogó vonatnak és szeren-csétlenség következhetik be. Felhívjuk a figyelmét a vasút építőnek és az iskola igaz-gatóinak, hogy mielőtt a vas-utat megindítá-nak és mielőtt szerencsétlenségek történé-nek, építtessen korlátozt a kollegium előtt a járda szélére.

— Választó polgárok figyel-mébe. Az országgyűlési képviselők választóinak névjegyzékét az 1874. XXXIII. törvény-cikk 29. §-a évenként hivatalból ren-delvény kiigazítani: e végre a központi vá-lasztmány folyó hó 3-án 3. jkvi szám alatt kelt határozatánál fogva az 1876. XVIII. törvény-cikk 1. §-a értelmében a választók összeírása végett, városunk mindkét választó-kerületére nézve, városrészenként az alábbi küldötteket választotta meg s munkálta-tuk befejezésére határnapjúl folyó évi június 4-ét tűzte ki. Az 1874. XXXIII. törvcz. 32. §-a értelmében ennél fogva közzététetik, hogy az említett öszeíró küldötteknek, az illető vá-rosrészek kerületi kapitányaságainak segédke-zésével működésüket általánosan folyó évi má-jus hó 14-én kezdi meg s az alábbi helye-ken fognak megjelenni, u. m.: I. A belváros ban, melybe tartoznak bel-közép, belmagyar, belszén, belmonostor és óvár tizedek: Dávid Antal, dr. Czikmátori Ottó, dr. Fischer La-jos, — Jelen M. József kerületi kapitány hi-vatalhelyiségében (belmagyar-utca 18. sz. a. II. Külközép-külmagyar kerületben: Biró János, Szacsavai Dénes, Nagy Kálmán, — Bartha Lajos kerületi kapitány hivatalhe-lyiségében (Fapiacsor 13-ik szám) III. Külszén-Külmonostor kerületben: Gál János, Valentin Adolf, — Szőke Bálint kerületi ka-pitány hiv. helyiségében (muzeum utca 8 sz. a. IV. Kékvíz-közi kerületben: Benedek József Kondász Ferencz, Székely Miklós, — id. Phi-lipi Gyula, kerületi kapitány hivatalos helyi-ségében (Eperjes-utca 2. sz. a.) V. Hídlevé-kerületben: Kozma Ferencz, Szantovich Már-ton, dr. Kiss Mór, — ifj. Philippi Gyula ke-rületi kapitány hivatalos helyiségében (uj-ut-ca 6 sz. a.) A választói jogosultak érvénye-sítése a törvénynek arra illő határozománya alapján, a 36. §. értelmében a fennebbi kül-döttek által és előtt történik, mire névz az igénytartók városrészek illető küldöttségé előtt a fenn kitűzött időben jelentkezhetnek — Dr. Farkas Lajos egyet. taná-j a sikeit-némák helybeli intézete javára 6 fúto adományozott, mely adományért az intéze felügyelő bizottsága a leghalásabb közöneté nyilvánítja.

— **A kereskedelmi akadémia ifjúsági önképzőkör** áldozó esküdtörökön (11-én) délelőtti pont 11 órakor az akadémia rendezményében önképzőköri zártnappályt diszt, melynek ügyesen összeállított műsora a következő: 1. Hunyadi induló. Előadja a benlakási zenekar. 2. Titkár jelentés az ifjúsági önképzőkör idejéről. Felolvassa Gaál István titkár. 3. Szavalt. Előadja Szabó Kálmán I. é. hallgató. 4. „Faust” Gounod Ch-tól, zongorára alkalmazta Leibach J. Jászsa Nagy Dezső III. é. hallgató. 5. Szavalt. Előadja Somogyi Gyula II. é. hallgató. 6. Népda. Éneklő a benlakási dalokör. 7. Szavalt. Előadja Kiss Károly III. é. hallg. 8. Meunet, Boccerinitől. Előadja a benlakási zenekar. 9. Szavalt. Előadja Gaál István III. éves hallgató. 10. Hymusz. Éneklő a benlakási dalokör.

A kereskedelmi akadémia ifjúságának az ünnepélyt ajánlják a művel, előkelő közönség figyelmébe, mint a mely sok műveltséget fog nyújtani a megjelenőknek. Külön meghívókat az alkalommal nem bocsát ki a bizottság így a szülőket és ismerőseket ez uton hívja meg az ünnepélyre.

— **Örömművelés és majális.** A kolozsvári földművelés köréből alakult ev. ref. egyházi énekkar 1898. május hó 22-én (hétfőn) pünkösd második napján a „Lövöldé” kertjében tíz éves fennállása alkalmából Tóth Tamás vezetésével ünnepélyt rendez, melyet zártkörű majális követ. Az ünnepély sorrendje: 1. Gyülekezés d. u. 1 órakor a kálvária-utcai ev. ref. templom udvarán. 2. Ünnepélyes kivonulás lobogók alatt, a túzóltok zenekarával d. u. 2 órakor. 3. Az ünnepély kezdete a hely színe d. u. 4 órakor. 4. Hymusz, előadja az egyházi énekkar. 5. Elnöki rövid megnyitó-beszéd. Tartja nagytisztelt Szász Gerő ev. ref. esperes. 6. Nemzeti ima-dal, előadja az egyházi zenekar. A majális kezdete d. u. 5 órakor, túzólt és színi előadások mellett.

— **A bolha színház sorsa.** Kolozsvárt hirtelen össze kellett, hogy szedje a bolha színház a sátorfáját. Pedig volt jövődelme szépen, mert sokan voltak kíváncsiak a „300 artisztikák” művészetére. Rossz helyen állították fel a színpadot, az volt az oka a bajnak. A művészek nem tudták kipihenni magukat a számos vízőnek sugása és a szomszédságban levő malom zakatolása miatt. 180 művész idegbejött kapott, kiket orvosok tanácsa folytán kinep kura alá veszt az impressziójuk. Majdnem 100-an estek influenzába s vér helyett most konyakkal táplálják őket. A hallgatók most nagy része difteritisbe esett, ezek torkát most petroleummal köszörlik. A kötel szomszós lábaiba reumát kapott a hidegtől s ez most előre jövődőlő igazgatójának a rossz idők. Csapán két pár művészt maradt jégsegesen: a két jöngler és a két vívő. Ezekkel nem tudta kitölteni az igazgató a programot, kénytelen volt művészeinek reputációját érdekében előbb állani.

— **Esküvő.** Roth Lajos kolozsvári kir. járásbíróási tisztviselő a napokban esküdtött örök hitűséget Gál Gizella kisasszonynak, Gál József kolozsvári tekintélyes polgár szép és kedves leányának. A fiatal pár Harsányi Gergely ev. ref. lelkes adta össze. Az esküvőt a menyasszony szülői házában igen kedélyes lakoma követte, melyen számos szellemes felköszöntő mondott a boldog párra.

— **A kolozsvári önkéntes tűzoltóegylet** parancsnoksága 1898. évi május hó 9-én, délután 6 órakor a tűzoltó-laktanya helyiségében gyűlést tart, több fontos tárgy elintézésére céljából.

— **Színház.** Tegnap este a kolozsvári színházban harmadszor adták „Utazás a földkörül 80 nap alatt című, Verne Gyula regényéből Csepregy Ferenc által átdolgozott látványos színművet telt ház előtt. A darab az alkalommal valamivel gyorsabban fordult le, a mennyiben fél 11 órakor véget ért. Szépen sikerült a képletek is. Gál Gyula, Fóris, Gerő Lina, Pusztay és Szerényi Gizella gondos játéka állandó hangulatban tartotta a közönséget. A férfiak kókus díó tánczát a néző közönség megismételte. A darabot holnapután adják utoljára.

— **Meghívó.** A kolozsvári tudomány egyetemi orvostanhallgatók önképző- és segítő egyesülete folyó hó 6-ikáról elmaradt közgyűlést f. hó 10-én szórán d. u. 6 órakor tekintet nélkül a tagok számára megtartja a következő tárgyszorozattal: Jegyzőkönyv hitelesítés. Szigorlati kölcsön ügy. Folyó ügyek és indítványok. Kelt 1898. május 8-án Urbanez Ede o. i. elnök. Generaich Vilmos e. i. titkár.

— **A szamos megáradt.** A béllt esőzések miatt a szamos vize tetemesen megnövekedett. Helyenként, a hol sekélyesebb, a partokra is kiöntött medréből. A szamos vízének növekvését az okozza, hogy az esőn kívül a hó lét is szállítja.

— **Az erdélyi magyar jelzáloghitelbank részvénytársaság** sorolás alá eső záloglevelei az alapszabályok 46. §-a értelmében f. évi május hó 15-én d. u. 4 órakor fognak az intéző Kolozsvárt, belszen u. 3. sz. a. levő hivatalos helyiségében kisorsoltatni.

— **Anca Viktor** kolozsvári joggyakorlót az igazságügyminiszter a tekei járásbíróshoz aljegyzőnek nevezte ki.

— **Havasás.** Tegnap és tegnapelőtt a hozánk érkezett meteorológiai jelentések szerint havazott Kolozsváron kívül Nagy-

Szebenben, Prágában, Krakkóban, Salzburgban és Turinban. Mindent 1.5—3 fok volt a hőmérséklet. Egyébütt — csaknem egész Magyarországon és Európában nagy részében — az eső esett és hideg volt. A kilátás is csak esőre mutat a közelebbi napokra.

— **Árvíz.** A hosszantartó szárazságot hirtelen árvíz váltotta fel, mely helyenként bajt, kárt és szerencsétlenséget okoz még a vasuti közlekedést is akadályozza. Az erdélyi részekben a brassó—háromszéki h. é. vasutak S.-Szt.-György—közvetéshelyi vonalon is megakadt a vasuti közlekedés. A forgalmat a nagy árvíz miatt be kellett szüntetni.

— **Székhely-Keresztúron,** negyedik napja már hogy esik, ma reggel 7 órától kezdve pedig havaz. Kőrüllevő hegyek hóval becsúszkálva nagy-küklő, gágyi patak kiáradt. Rétek víz alatt. Levegő lehűlt. Bárányok hideg miatt egyre másra hullanak. Juh nyáját haza hajtották. Takarmány nincs. Gazdák szomorúsága roppant nagy.

— **Látogatás Kossuthnál.** Janny Ferenc, soproni lakos, a ki most tért vissza olaszországi útjából, nejével együtt Kossuthnál is volt. Kossuth a legszívesebben fogadta őt és nejét, a beszéd közben élénken tudakozódott Sopron haladásáról. Nagyon örült annak a híreknek, hogy a város magyarosodik. Janny Ferencnek német megszállására mosolyogva felelte Kossuth: — Nem tudok már némettel! A vendég természetesen magyarul beszélt aztán vele. Kossuth élénken társalgott vendégeivel, a egyebek közt elbeszélte, hogy naponta éjféli, sőt éjféli után egy óráig is dolgozik íróasztala mellett.

— **Zenepályázat a millenniumra.** A „Pesti Könyvnyomda-részvénytársaság” pályázatot hirdet három oly műre, melyek kiváló belbeszék által méltóan fogják emelni az 1896-ki millenniumi kiállítás díszes ünnepét. 1. Kiállítás-ünnepi nyitány. Készítendő egy magyar stílusba írt nyitány zongorára, két kére vagy négy kére és teljes zenekarra. Jutalom 200 aranykorona. Benyújtási határidő 1894. október 1-je. A pályázat eredménye 1895. január 1-én lesz kihirdetve. A nyitány és annak összes, bármely hangszere, vagy bármely alakban eszközölhető átiratai a társaság tulajdonába mennek át és az kötelezi magát legkésőbb 1895. október 1-ig a nyitányt kinyitni. 2. Millenniumi Sonáta. Készítendő egy legalább három tételből álló eredeti magyar sonáta zongorára, két kére, mely lehetőleg visszafutó, a magyar zene fejlődését a legújabb időköt egészen a legújabb korig. Pályadíj 600 aranykorona. Benyújtási határidő 1895. január 1-je. A bírálat eredménye 1895. május 1-én lesz közzétve. A sonáta feltétlenül a társaság tulajdonába megy át és az kötelezi magát a sonátát a pályázat eredményének kihirdetésétől számítva egy év alatt kinyitni. 3. Kiállítás-dal. Kívánatik egy eredeti magyar szöveggel bíró magyar mtd-dal énekkarra, tetszése szerinti alakban, szonorakísérettel, mely dícsőti az 1896-ki kiállítás, mint egy ezredéven át folytatott fáradságos küzdelem méltó befejezését és mint a jövőbe vetett remény első szilárd alapkövét. Pályadíj 300 aranykorona. Benyújtási határidő 1894. október 1-je. A pályázat eredménye 1895. jan. 1-én lesz kihirdetve. A pályaművek sorsa felett egy kiváló zeneészeinkből álló bizottság fog dönteni; a pályadíjak a viszonylag legjobb műveknek is feltétlenül kiadatnak. A pályamunkák a név megnevezése nélkül jelzés levéllel és idegen kézírással küldendők be. Az olyan munkák, a melyek a kitűzött határidőn túl, avagy saját név alatt küldetnek be, tekintetbe nem vétetnek. A pályázatban kizárólag magyar honpolgárok vehetnek részt. A három pályázati munka közül bármelyikre külön-külön is pályázhatni és a pályaművek a társaság irodájához küldendők be.

— **A budapesti országos torna** versenyre f. hó 14-től 24-ig a tanárok és tanítók részére a m. kir. áll. vasutak igazgatósága rendkívüli kedvezményt nyújtott, úgy hogy egy harmad osztályú jeggyel oda és vissza utazhatnak a II. osztályban.

— **Jubiläum.** Zilahon, május 7-én, irodalmi ünnep volt. A „Szilagy” hírlap 10 éves fennállásának jubileumát ünnepelték meg. A „Szilagy” jubiláris száma igen díszes kiállításban jelent meg 3 iven, hozván az alapítók és szerkesztők arcképét és igen sok kiváló egyén, köztük országos hírt íróktól alkalmi sorokat. Este nagy bankett volt, a melyen 70-en vettek részt a megye és a város intelligenciájából. Felköszöntőt mondott Keresztes J. tanfelügyelő a „Szilagy” lap felállítására és a szerkesztő Petri Mór boldogságára. Domy Károly a szabad sajtóra és a „Szilagy” munkatársaira, dr. Németh Gy. báró Wesselényi M. főispánra és Szikszai L. alispánra, mint a sajtó buzgó támogatóira. Ezután a felköszöntőknek hosszú sora következett. Az élénk hangulatu bankett az éjféli órákban végződött. Zilah város társadalmának becsületére szolgál, hogy a sajtó munkáit annyi tiszteli, munkájukat méltányolja.

— **Kővévált harmincezer forint.** Majdnem tíz e ztendő büntgyben akadt a bécsi rendőrség biztósának látszó nyomra. 1883-ban a bécsi állampénztár több ládában nagyobb összeget küldött Budapestre a magyar királyi állampénztárnak. Mikor a küldemény Budapestre megérkezett egyik ládában a jelzett 30,000 forint helyett tégladarabokat találtak. Bécsben és Budapestben folyt a nyomozás, le is tartóztattak sok ártatlan embert, de az igazi bűnösnek nem akadtak nyomára. Mint bécsi leveleznők írja, tegnap Huber Károly ottani postaszolgálat tartóztatták, kinek mellékfoglalkozása a háziorvosi minőség Bécs egyik külvárosában. Élet-

módja már régebb idő óta feltűnt és ezért a rendőrség folyton szemmel tartotta; a tapasztalatok pedig megerősítették a gyanút. Kihallgatásánál előadta, hogy sorsjeggyel nagyobb nyemernyre tett szert, a mi azonban valótlannak bizonyult. Eddig még nem vallotta be tettét, de nem kétkednek a fölött, hogy Huber követte el a lopást.

— **Tűz mindenfelé.** Hajdu-Böszörményben tegnap éjjel körül nagy tűzvész dühöngött. A város közepén levő gözmalom tövig leégett. A gözmalom egy részvénytársaság és csak nemrég került Imre Sándor, Fazekas András és Király Mihály bérlok használatába. Az óriási épület belüli gyuladt ki, állítólag gyújtogatás következtében. A tűzet a nagy viharban csak óriási erőmegfeszítéssel lehetett lokalizálni. A részvénytársaság vagyona biztosítva volt, de a bérlok beruházása nem. — Farkashid-on és Kis-Brosztovác-ban, e két pozsony megyei községben, vasárnap éra hosszú tartózkodás tűzvész pusztított. Mindkét faluban egész sor lett a lángok martaléka.

A krinolin.

— Interjú. —

Országos esapások alkalmával Görögországban mindig megkérdezték a dalfi jósádt is mikor meghallottam, hogy Páris felől ismét fenyeget a krinolin, jönnökhöz, vagyis művésznőkhöz fordultam e kérdéssel: Mi a nézete nagysádnak a krinolinról?

Az interjú útján nyert válaszok retentetese az újjászülteni készülő kávas szoknyára. Tragikák, naivák, primadonnák, táncosnők egyhangulag kijelentették, hogy gyűlölik és megvetik a krinolint. De míg a művésznők egy része kijelent, hogy inkább meghal, semhogy meghódoljon a krinolin előtt, a másik része úgy gondolkozik, hogy habár izléstelen rut is a krinolin, de ha divattá lesz, bele nyugszik. A krinolin elleni alapos védekezéseket is illetve válaszokat itt közöljük:

Jászay Mari.

(A bpesti nemzeti színház tagja.)

A francia nők sokkal jobban tennék, ha csunyába dőlöznek és hamut hintenek magukra oly időben, midőn a Panama-botrány minden becsületes francia arcába kergeti a vért a helyett, hogy a legostobább izléstelenséggel, melyet krinolinnak hívnak, bolondítják a világ együjti hölgyeit és önmagukat. Ezek a naiv hölgyek azt hiszik, hogy mindent utánozniok kell, ami Párisból jön. A francia nők sokkal helyesebben otelekednének, ha férjeiket vigasztalnák; mert a francziákat csak nők őrtit pazarlása kergethette a korrupcióba, melyet a Panama-botrányban bámult a világ! A francia nők óvakodjanak, mert a krinolin már egyszer a guillotinhoz hurozta az arisztokracziát. A krinolin XIV. és XV. Lajos korának jellemzője volt s e két uralkodó zsarnokságát csak romlottságuk multa felül.

Képzeltető-e egy okos, fúrge és szorgalmas gazdaszony krinolinban? A ki nem akar dolgozni, hanem minden tevékenységtől távol akarja tartani magát, az dőlözök krinolinba, mert ez az illó ruházat a Du Barryék és szarvaskert vadonczói számára! Ujra menséget akarnak a női lustaság számára, akkor csak hozzák divatba a krinolint s nemokára hallani fogjuk e szavakat: „Nem tudok dolgozni, mert nem enged a krinolin!”... Meddig fog még koczgni a műveletlen keleti nő a mi ostoba divataink fellett? Mily okos lenne, ha nálunk is egyszerű, a plasztikai törvényeknek hódoló divat lépne életbe, mint ez a vágyakodás és hajszra az izléstelen krinolin után.

Meg vagyok győződve, hogy okos nő nem vesz magára krinolint, az együgyűekkel úgy kell tenni, mint Erzsébet királynő rendelte az uzályokkal: le kell vágni nyilvános utcán a ruházatjuk feleslegét. Az én szememben a krinolin a lomhaság, szivtelenség és ostobaság megtestesülése. Oly korba illik az, hol a frivolitás a törvény, a butaság az ész helyét betöltötte. Csakugyan annyira jutnánk, hogy újra hódolni kellene a második „empire”-nak?

Blaha Lujza.

(A bpesti népszínház tagja.)

A nemzeti konvent egy szónoka XIV. Lajos elítéltetése alkalmából e kegyetlen szavakat mondotta: „La morte sans phrase!” Nem hiszem, hogy kegyetlen leszok, ha minden bővebb indokolás nélkül így szól: „El a krinolin!”

Lánczy Ilka.

(A bpesti nemzeti színház tagja.)

Maintenon asszony azt mondta, hogy az aczélabroncos szoknya a női erény leg-erősebb védője. A mai nők, mint a Maintenonkorabeliek, ismét annyira jutottak, hogy érényeknek e védőre van szükségük?

Hilgermann Laura.

(A bpesti opera tagja.)

A krinolin csak bosszantani tud; de arról gondolkozni nem is akarok. Éppen olyan nekem, mint az uszály: utálok mind a kétőt. Az uszállynak mégis van bizonyos emberbaráti jellege. Megkönnyíti az utcaszép munkáját. A krinolin legfeljebb a Dunába ugró öngyilkost menti meg, vagy a ki az emeletről ugróra keresi a halált. A harang-alakot soha sem lehet ajánlani a nőknek szépséget szempontból. Azon nőkhöz, kik a krinolint ismét divattá akarják, csak ezt a ké-

dést intézem: „Elkerülhetetlenül szükséges, hogy fent és lent is tőrsek legyünk!”

Karczag-Kopácsy Juliska.

(A népszínház tagja.)

Az én nézetem a krinolinról az, ami minden okos emberé. Rutnak és izléstelennek találom azt. De ha divatba jön, hordozni fogom, mint a többi nő. Teszek azonban egy ajánlatot: tegyük fel a kérdést, amit nekünk feltesznek, a férfiaknak s ha a férfiak elítélik a krinolint, akkor egy nő sem fogja viselni, mert egy hatalmasabb a divatnál: a női hiszág és ez a férfiak ítéletében gyökeredik, melyet külsőnkől alkotnak.

Szacsvay Emma.

(A bpesti nemzeti színház tagja.)

Azt kérdi, miként vélekedem a krinolinról? Röviden szólva: gyűlölöm. Akármennyire váljék divattá, nem hiszem, hogy fog akadni nő, ki uralmának meghódoljon.

Müller Katalin.

(A bpesti opera tagja.)

Mi köze van a balletnek a krinolinhoz?

Küry Klára.

(A bpesti népszínház tagja.)

Tehát leírom, hogy mint vélekedem a krinolinról. Éppen oly kegyetlen volt irodalmi tanárom is, mikor feladta, hogy írjunk a tavaszról; nem képelek nagyobb ellentétet, mint a krinolin és trikó! Miker először dőlöttem trikóba, vaczogott a fogam és lelke-met is az Istennek ajánlottam. Most is gyűlölöm a színpadi kelléket és mégis csaknem imádom a trikót, ha azt a krinolinnal összehasonlítom. Marathoz hasonlóan követelni tudnám mindazok fejét, kik elég fejtelnek, divatba hozni a krinolint, képes lennék ez izléstelenség ellen igazán, nem tudom, mire lennék képes, de annyit tudok, hogy nem bujok krinolinba. Mióta hírlík, hogy a krinolin divatba jön, ez a napi imádságom: „Egyszerűség és természetesség; állj mellettünk, hogy a krinolin nevetségessége erőt ne vehessen rajtunk.”

Csongory Mariska.

(A bpesti népszínház tagja.)

Ha egyedül lennék még akkor is a krinolin ellen szavaznék. Mi a krinolin? A divat széthámozása. Csak azon nők kívánják, akik azt akarják elrejteni; a mivel voltaképen nem is bírnak. A színésznők a jó izlésen kívül még azzal is bírnak, ami a más divathoz oly pompásan simul s bizonyára nem fognak meghódolni a krinolinnak — ha csak a divat nem kényszeríti őket!

A krinolin tehát jöhet, me leg fogadtásban fog részesülni.

Passepartout.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Országgyűlés.

Budapest, május 9.

A képviselőház mai ülésén folytatták a sommás eljárásról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Babó Emil függetlenégi párti képviselő felszólalása után Szilágyi Dezső válasza az addigi szónokoknak.

A miniszter után Polonyi Géza beszélt nagy hatással a javaslat ellen,

Katonabanda és színház.

Nagyvárad, május 9.

A nvárad színházban a katonabanda játszását az ottani parancsnokság, mely eltiltotta volt azt, újból megengedte.

Főrendiház ülése.

Budapest, május 9.

A főrendiházban ma tárgyalták a költségvetést.

Szapáry Géza gróf volt az első szónok, ki tiltakozott a kormány egyházpolitikája ellen; a költségvetést azonban elfogadja.

Dessewffy Aurél gr. szintén tiltakozik a kormánynak ezáltal vett egyházpolitikai reformja ellen. A költségvetést nem fogadja el, mert bizalommal a jelenlegi kormány iránt nem viseltetik.

Zichy Antal megszavazta a költségvetést. Schlauch Lőrincz n.-várad püspök tartott nagyhatású beszédet azután.

Tautsch evangélikus püspök beszéde után gr. Csáky miniszter felelt az egyes szónokoknak.

Zay Miklós a költségvetést nem fogadja el szintén, míg Szontágh Pál helyesli a kormány egyházpolitikáját s a költségvetést elfogadja.

A király az őszi hadgyakorlatokon.

Budapest, május 9.

A király a vas megyei őszi hadgyakorlatokon Vilmos császárral fog megjelenni.

Muszkagyerekek és a távirásznő.

Bpest, május 9.

György nagyherceg, ki a csár legifjabb fia, Kaukázusban időzése alatt belesze-

retett egy szép távirásznőbe s hamarosan az eljegyzést is megtartotta. — Az eset a csári palotában nagy meglepetést keltett.

A csár azonban, tekintettel fia betegsége, a házasságba beleegyezett.

A szerb király és az osztrák magyar követ.

Budapest, május 9.

A szerb király tegnap akreditálta követünket: Thoemmel bárót.

Vonat kisiklás Muszkaországban.

Bndapest, május 9.

Oroszországban, a maturejew-kuzbani vonat kisiklott. Tíz kocsi teljesen összeuszódott. Számtalan ember pusztult el.

Nagy bukás.

N.-Várad, máj. 9.

N.-Váradon az ősszel 300.000 forinttal alapított „Hunyadi” malom a bukás szélén áll.

Az itteni részvényesek összeveszttek a bpesti érdekeltekkel, a miuek az lett a következménye, hogy kimondták a malom fellett az életképtelenséget.

A bukás elkerülhetetlen.

Nagy szerencsétlenség.

Bpest, május 9.

Spanyolországban a Gallego folyó hidja 40 asszonnal leszakadt.

Mindannyian belefulltak.

Miniszterek utazása.

Budapest, május 9.

Falkenhaym osztrák és Bothlen András gróf magyar földmívelésügyi miniszter tegnap reggel Aradra utaztak a Baraczky Ottó-féle telek megtekintésére.

Rendelenség.

Temesvár, május 9.

A fehértemplomi városi pénztárnál nagy rendtelenségeknek jöttek a nyomára.

Dechári alispán Weiss Márton pénztárnokot azonnal felfüggesztette állásától a büntügyi eljárást megindították.

Bokross Klebelsberg-ügy.

Budapest, máj. 9.

A Bokross-Klebelsberg-ügyben a nemzeti Kasinó igazgatósága a döntést elhalasztotta akkorra, midőn a harmadik igazgató Széchenyi Béla hazajön Chicagóból.

Öngyilkos kereskedő.

Temesvár, május 8.

Fuchs Dávid, gyulafehérvári 63 éves kereskedő, Temesvártól ma agyonlőtte magát. A családától a rendőrséghez közvetlen az öngyilkosság után jött egy stírgöny, amelyben figyelmeztették, hogy Fuchs mit tervez. De már későn.

Adományok jétékony ezíra.

Budapest, máj. 8.

Szab Jakab csongrádi nagybirtokos 60,000 frtot hagyományozott jétékony csalokra. Ezek közt 30,000 frtot 4—5 községi iskolai csongrádi szegény tanuló ösztöndíjazására vallás küllönbség nélkül, 10,000-et a bpesti középipariskolának, többi kórházak, jétékony egyesületeknek, 1000 frtot az Emkének, 1500 frtot az irói segélyegyletnek stb.

Gyanus haláleset.

Budapest, május 8.

Hertsko G. a fővárosból eltűnt ékszerész, aki 30,000 frtot sikkasztott, hulláját ma kifogták Győrnl. Krószkasa halált gyanítanak és emiatt nem temetik el.

Felolás szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segédszerkesztő és kiadólaptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

Nyilvános köszönet.

Üzletben május hó 4-kén éjjel történt betörés és kirablásának gyors kiderítése, a tettes elfogatása és a lopott ékszerek megkerítése körül a gyulafehérvári és nagyenyedi rendőrkapitányságok oly buzgó tevékenységet tanúsítottak, hogy ösztöndíve érzem magam t. Roska József gyulafehérvári és Zsomberi Sándor nagyenyedi főkapitány uraknak, valamint nagyenyedi házbirtokos Fű

Hirdetések.

Sz. 9225—1893. tan. sz.

425. (1—1)

Versenyárgyalási hirdetés.

A kolozsvári sikestéma intézet felügyelő bizottsága az intézet telkén építendő vasúti kerítés építmánya munkáinak felvállalására nyilvános versenyárgyalást hirdet.

A vállalat munkája a megállapított költségvetés szerint következésképpen van előírva:

1. Kőműves és napszámos munka 321 frt 65 kr.
2. Kőfaragó munka 1131 frt 70 kr.
3. Ácsmunka 64 frt 80 kr.
4. Vasúti kerítés festés 706 frt — kr.

Összesen: 2224 frt 15 kr.

azaz kétezer kétszáz huszonegy forint 15 kr.

A pályázat irásos zárt ajánlatok útján történik és versenyezni lehet úgy az összes munkanemekre együtt, mint az egyes munkákra külön a következő csoportban:

- a) kőműves, napszámos, kőfaragó és ácsmunkákra együtt összesen 1518 frt 15 kr. kikiáltási árral és
- b) vasúti munkára 706 frt kikiáltási árral.

Az ajánlati árat az ajánlatban a $\frac{1}{2}$ leengedés kitételestével kell kifejezni.

Az ajánlatok beadásának határideje 1893. évi Május hó 13-ik napjának délelőtti 12 órája.

Elkésve érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok ugyanazon napon d. u. 4 órakor nyilvános felügyelő bizottsági ülésen fognak felbontatni.

Az ajánlatok a sikestéma intézet felügyelő bizottságához nyújtandók be.

Az ajánlatokhoz az előírt összegnek $5\frac{1}{2}\%$ -a készpénzben vagy törzsi árfolyam szerinti értékpapírokban, esetleg megfelelő értékű kolozsvári pénzügyi betéti könyvben bántpénzzel meléklendő.

Az építésre vonatkozó tervek és költségvetések a városban 6-ik számú szobájában bármikor megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1893. évi május hó 6-án.

Szvacsina Géza,
helyettes polgármester.

Sz. 3884—1893.

Kisküküllővármegye főispánjától.

Pályázati hirdetés.

E vármegyébe kobelezett Zsidve községében egy gyógyszer-tár felállítása a 3015. számú belügyminiszeri határozattal kimondatván, ezen gyógyszer-tár felállítási jogának elnyerésére az 1876. évi XIV-ik t. cikk 134. §-a végpontja alapján ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom tehát mindazokat, kik a kérdéses gyógyszer-tár felállítási jogát megnyerni óhajtják, hogy gyógyszerészi okleveleikkel és egyéb okmányaikkal felszerelt folyamodványaikat folyó évi Július hó 10-ik napjáig hozzám terjesszék be.

Később érkező pályázatok tekintetbe nem vétetnek.

Kisküküllővármegye alispánja.

Dicső-Szent-Márton, 1893. április 30-án.

H. Gál Demokos,
alispán.

Sz. 309—1893. v. h.

427. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1764—1893. számú végzése által Gajzágó Manó ügyvéd által képviselt Kmaschek József javára Mórítz Mihály és neje ellen 300 frt tőke és járulékaik erejéig elrendelt s az ugyanazon bíróság 1313—1893. sz. végzése alapján f. évi február hó 21-ik napján biztosítással lefoglalt és Kohn Lajosnak 35 frt 15 kros, Uray Lőrincznek 130 frtos, Fülöp Mihálynak 28 frt 50 kros, Borbély Ferencnek 116 frtos és Joanovits Györgynének 26 frt 09 kros végrehajtási ügyében lefoglalva levő, 335 frt 90 krra becsült szoba-butorok, ág- és fahérművek, férfi és nő ruhák stb.-ből álló ingóságok, 300 frt tőke, ennek egyéb törvényes járuléka, jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a városi kir. járásbíró 2868—1893. p. számú kiküldést rendelvő végzés folytán Kolozsvárt, a „Fapiaczon” leendő eszközlésére 1893. évi Május hó 15-ik napjának délelőtti 11 órája határidővel kitételek és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladtnak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kolozsvárt, 1893. évi április hó 27. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bírósági végrehajtó.

Emésztet kihordási vállalat.

Van szerencsém becses tudomására juttatni a n. érd. közönségnek, miszerint a kor igényeinek megfelelőleg helyben teljesen új szerkezetű gépeket hoztattam és a hordást nappal is eszközölöm, mivel a gépek teljesen szagmentesek és a kezelés oly tiszta, hogy semmi nyomot maga után nem hagy.

Az éjjeli hordás hordóval és a hol szükséges ládával is lehetséges. — Az árak a lehető legolcsóbbak és a hol kívánják évszámra is vállalkozom. — Évszámra 30 $\frac{1}{2}$ az árból leszámítatik.

Bejelentések Richter János bádógos úr titkárán, belmagyar-utca 1. sz. alatt fogadtatnak el.

Tisztelettel:

VARGA JÓZSEF,
emésztet kihordási vállalkozó.

386. (3—3)

Tisztán kölcsönös. — Részvényesei nincsenek.

Az összes nyereség a biztosítottak javára esik.

A legnagyobb és leggazdagabb pénzintézet a világon.

Biztosítási alapja

907 millió
frank.

THE MUTUAL
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
ALAPÍTOTT 1843.

Biztosít

emberéletet

legkülönbözőbb és legelőnyösebb

módszerek szerint.

Prospektusokkal és tüzetezzel felvilágosítással szolgál az

Erdélyrészi aligazgatóság

Kolozsvárt, Belhid-utca 16. sz. alatt.

Tudomásul.

A széchenyi-téri egy lovas fuvarosok tudatják, hogy a London-utczában többé nem lesznek találhatók, hanem csak a

Széchenyi-téren (a Berde-ház előtt) és a fapiacson,

a hová úgy a város területén, mint azontul a vidékre is szolgálatukra állanak a n. é. közönségnek fél árért, épen mint a fiakeresek.

A közönség szíves partfogását kéri.

424. (1—1)

ALAPITTA-
JÓZSEF főherceg
udvari

TOTT 1858-BAN.
Ó cs. és kir. Fensége
szállítója.

WALSER FERENCZ

I-só magyar

gép- és tüztöltő-szerek

gyára,

HARANG- és ÉRCZÖNTÖDÉJE

Kolozsvárt, Belmonostor-utca 12.

Elvállal

Vízvezetők és Csatornázások

berendezését, városok és magánosok részére.

KÖZ- és MAGÁN-FÜRDŐK

felszerelésére.

Villámhárítók felállítására.

Szállít

Vont vas csöveket

és

Öntött vas csöveket,

zománczott

kőgagysöveket

csatornázásokhoz.

LÉGSZESZ

és

SZELLŐZTETÉSI

berendezéseket.

Képes árjegyzékek és részletes költségvetések díjmentesen küldetnek.

Elvállal

mindennemű

vizi munkát.

Szállít és készít

Kútszivattyukat.

Tüzi és kerti

fecskendőket,

szagtalan ürszékeket

stb. stb.

A javító-műhelyben minden javítás elvállaltatik.

Képes árjegyzékek és részletes költségvetések díjmentesen küldetnek.

802. (18—1)

BÁZNA-FÜRDŐ

(FELSŐ-BAJOM, BAASSEN)

Jód- és Brom-tartalmú sótalaj,
Kisküküllőmegyében, Erdélyben.

A báznai fürdő-gyógyintézetnek számos jód- és brom-tartalmú gyógyforrása, beigazolták kitértő gyógyerejüket, kiváltkék: a **köszvény** és **rheumatismus** minden alakjaiban, a **scrophula** legkülönbözőbb alakjaiban, a **syphilis** és hosszú higanyhasználat után visszamaradt erőtlenségi állapotok idült alakjaiban, **neuralgia** és **ischias**, **időszakos női betegségeknél**, **időszakos bőrbántalmaknál** (eccema, lupus, psoriasis és rhachitis.)

Gyógytényezők: hideg- és meleg-fürdők, moor-fürdők, ivó kúra.

A fürdő $\frac{1}{2}$ óra távolban fekszik a magy. kir. államvas-pálya Medgyes állomásától, erdős és szőlős-domboktól körülvéve, kőszőlő kőszőlőben.

Naponta postaösszeköttetés Medgyessel. — Kényelmesen berendezett konyha mérsékelt árakkal. — Újan épült, kényelemre kiállított kádfürdők.

Betekintések kívánatra ingyen.

Megnyitás május hó 25-én.

Dr. Folbert Fritz,
fürdő- orvos.

414. (2—3)

A fürdő-igazgatóság.

Zacherlin.

Zacherlin.

Képfató Kolozsvárt Misselbacher J. B., Gergely Ferencz, Kónya Sándor, Pap Ernő, Kovács P. fia, Adler Samu, Barcsay Manó, Bojári Sándor, Bokros Ádám, Boskovics József, Bréver János, Flóra Gyula, Hirschfeld Sándor, Haraszthy Jenő, Havas Armin, Marusán Bogdán, Moldován József, Papp Kristóf, Palóczy Lajos, Ifj. Pere István, Somlyai István, Taub Nathán, Veisz József Ifj. Vikor Gergely és Wolff János uraknál. Bánffyújnyadon Schweiger Ferd. J. Bekéné és Supke és Veresné M. Gy. Mouosforon Schulz Lajosnál. — Szamosújváron Lengyel Odón és László Kristófnál. Tordán Kovrig János Bernard és Polányi Gajzágó Rob. Karácsony és Pitterich Velics Samu és fia Soós Károly és Schuster György uraknál. — Ezen kívül majdnem minden nagyobb üzletben. 381. (3—12)